

VOIESCE
SI VEI PUTE.

ROMÂNULU.

LUMINEDĂ-TE
SI VEI FI.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE)

Direptoriul diariului: C. A. Rosetti. Gerantul raspunzătoriu: M. Caludescu.

Pentru a'nare si reclama'f se voru adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru districte de 152 lei
Sese lune 76
Trei lune 38
Abonamentele incep la 1 si 16 ale fie-carii lune.
Ele se facu in districte la corespondin'ia dia-
riului si prin poste.
La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancien
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.
In Austria la directiile postali si la agin-
tele de abonare, pe trimestru 10 fiorini argintu
valutu austriaca.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 11/23 Priaru.

Asta-di guvernul celu liberal si
legale a deschis intr'o singura di si
la ua singura ora trei procese de pre-
sa. Asta-di au fostu chiamiati de d.
procurtoriu alu Curtil Apel. criminale,
la ora zece a dimineii, dd. C. D. A-
ricescu, si gerantil diazielorul Refor-
ma si Nichiporcea, cate trei pentru cele
ce au publicatu fia care in ziua de 7
Aprile. Acesta nu ne a surprinsu. Scim
de multu ca d. N. Crezulescu se teme
de Presa. El daca d-lui candu era
ministru alu lui, Vodă Stirbei se temea
chiaru de femeiele esilatoriu si de co-
pila de 4, si de 5 ani, si le refusa in-
trarea in tara, cumu se nu se tema de
adeverurile preseii, acumu candu suve-
ranitatea nationale l'a strivitu supu unu
votu de neincerdere, si candu a esitu
cu totul din conventiune, a esitu din
regimele constitutionale s'a intratu in
regimele dictaturei, implinindu imposit
nevoitate, si ancă refutate de Adunare?
Cum se nu pãlescã naintea lumini
s'a adeverulu candu a caleatu, a vio-
latu chiaru bugetulu de la 1860, im-
plinindu imposit ne coprinse in celu
bugetu, si candu presa i dovedesce ca
chiaru cifrele acelu pretinsu bugetu
sunt greșite, neadeverate? Cum se nu
s'aruncu eu ghiarele de sugrumare
asupra preseii, candu stabilescu bugete
si imposit prin ordinante, candu s'a
pusu intr'o pozitioe in care nu pote
completa nici macaru ministeriulu si
n'a ramasu de catu cu patru ministri
in giurul, fiindu ca nu mai gãsesce nici
unu omu care se mai voiesca se id
fotoliulu de ministru? Cumu aplicã
foriulu ordinantelor asupra Presseii
inventatoriulu comploturilor din sala
Bosel, se nu tremure naintea adeve-
rurilor desluse de Presa candu in-
su-si Monitoriulu anuntia e'a con-
tractatu unu imprumutu de 100,000 li-
vre sterlinge, cu 15 la sutã dobindã,
candu Adunarea a acordatu numai 10,
candu plãtesce, pentru cate-va lune,
2,250 livre sterlinge mai multu de catu
acordã legea, candu plãtesce, precumu
vomu mai demunstra intr'unu numarũ
vii-toriu, pentru cate-va lune numai, dobindã
si comisiune, 6,625 livre sterlinge, cea-
ce dovedesce, desordine in finantie, dis-
creditu deplinu alu guvernãrii sale, „a-
gonia“ mörte in tote, cumu au d'is
națiunii in adresa lorũ Insiu deputatũ
apinu, si candu este pote in ajunã
compromite in afarã, prin acestã cestioe,
insu-si creditulu Statulu? Cumu se nu lu
gãsesca „delirium tremens“ in facia ade-
verurilor Presei, candu ajunse, precumu
se demunstra mai la vale de catre onora-
bilele nostru amici, A. Arion, a impli-
ni impositile, puidu se plãtesca pen-
tru cei cari le datoiescu pe cel cari
nu suntu nimic datori, pe nisce pãr-
cãlãbi si arendatori cari nu se potũ
sustrage unorũ impuneri si loviri ar-
bitrarie? Candu arunca tara in pe-
ricul peiril finantie si n'peira mo-
rale si materiale a guvernãmintu-
lui personale, alu dictaturei, prin cal-
care pactulu fundamentale, in privin-
ta legilorũ finantie, s'ajunge pin'a
revolta sate chiaru s'a implini im-
positele cu executare, precumu se spune
ca s'a facutu in satulu Ipotesci, din ju-
dețulu Oltulu? Si dacã cineva s'ar mai
pute indoni d'acestu durerosu adeveru,
d'acea spãimintãtorã bõla in care ca-
de firesce ori ce omu se pune afarã
din lege, afarã din societate, si care
se numesce „delirium tremens“
ar fi d'ajunsu se se ncredinze prin
cele ce d'iserãm mai susu, prin pro-

cesele de presa deschise, si prin ur-
mãtoria ordine a d-lui ministru din in-
tra publicatã in Monitoriulu de
Miercuri?

„Domnule Prefectu.

„Din raportulu d-vostrã vedind eu dd.
Stefanu si Nicolae Golesci au adresatu catre
Statulu satulu Golesci o scrisore, prin care
il face cunoscutu ca refusa de a plãti con-
tributiile catre Fisc, ve invitã ca prin Sub-
prefectura respectivã s'arãtã membrilor acelu
lui Statu ca pe viitoru se nu mai primescã
niscã asemenea hãrtii cari nu potũ proveni
de catu din cugetãri retacite sau vinovate;
iaru catu pentru refusu dd. Golesci de a
rãspunde acelu contribuții, le veș aplica in-
data legea de urmãrire, si imã veș areta
chiaru asta-di de candu si pinã candu nu au
plãtitu dãrile catre Fisc.

Ministru N. Crezulescu
No. 8,985 Aprilie 9

Nu este deliriu tremurãtoriu, a scrie unu ministru ca mem-
brii comunilor se nu mai primescã
chãrție de la proprietari? Cãci cine
nu ntelege, afarã, se vede, din mi-
nistrii actuali, ca ori ce autoritate este
datãrie a primii hãrtie ce i se trãmțiu,
remãndu a cere pedepsirea adresantilor
dacã ele suntu ilegali? Nu este, „deli-
riulu tremurãtoriu“ ca unu ministru
se scrie oficiale unu Prefectu, si se pu-
blina in fõia oficiale ca douã cetãțiani,
dovedescu prin acte scrise si tipãrite
„CA AU CUGETARI VINOVAE“ si s'arete
prin aceste ca turbãza, daru ca-i este
frica d'a-i da in judecatã? Cine nu
vede c'acesta este cea mai de mörte
lovire ce-si dã insu-si guvernulu si si,
autoritatã, sale, mãrturind in facia na-
țiunii ca-i este temã, si temã, fiindu
ca scie ca cei cari refusa impositile
suntu in lege, si elu, de sine procla-
matu guvernũ, afarã din lege! Nu este
guvernul coprinu de grozava bõla ce se
numesce „delirium tremens“ de-
liriu, aiurarea tremurãtorã, de care
celu d'autoi coprin, a fostu Kain, candu
vedem ca Ministru din intru, inlãturãndu
pe celu ad-interim de la finantie,
ordinã prefectulu s'aplice legea de
urmãrire asupra d-lorũ Golesci? Minis-
tru daru mãrturesce ca legile nu s'a-
aplica de cãtrã funcționari de catu nu
mai prin ordine ad-hoc? Minunatã pro-
cedere in adeveru; insã negreșitu cã
este logicã; candu unu guvernũ n'a-
aplica constituțiunea unei națiunii, cumu
funcționarii se mai aplicã legea?
Si d. Ministru din intru merge gras-
cendõ in acestã minunatã ordine. „Imã
veș areta, dice prefectulu, de candu
si pinã candu n'au plãtitu dãrile cãtrã
fiscu... Ce felu, d-le Ministru, aveți
dãrã vechie ne implinite si nu sciți ni-
micu, si n'aplicãți legea, la toti si totu
deuna? Si d. Ministru de Finacie nu
scie nimic, si nu pote nimic, pãna
ce nu intervine colegulu seũ de la in-
terne, descepatu s'acela de lovirea de
mörte ce-i deterã frații Golesci, dreptu
pe capu, ou Conventiunea, ou pactulu
fundamentale alu Națiunii, si cu volu-
rile represintantiloru iei? S'apoi, onora-
rați Ministrii, pentru ce s'aplicãți le-
gea urmãrilorũ numai asupra d-lorũ
Golesci si nu s'asupra tuturor cari n'au
plãtitu, si nu plãtescu, de bãtu pe doue
luni, conformu votulu Adunãrii.

Si suntu multu, forte multu, v'o
spunemũ noi, fiindu ca d-strã declarã
in acea ordine ca nu sciți; si intr'acesti
nu uitãți pe frați Brãtãeni, pe dd. C. A.
Rosetti, Dimitrie Ghica, Stirbei, Siciannu
si pe toti cei 63 de deputatũ cari au
declaratu in adunare, in numele na-
țiunii, ca n'au ncredere in dumneavõstrã
si nu ve dau pe mãna puga națiunii.
Urmãriți daru ve ragãm, ve conju-
rãmũ, cãci acesta o dorimũ toti pen-
tru ca astu-felu va sci mai bine totã

națiunea si totã Europa cã decretãți
bugete si percepeți imposit prin su-
grumarea legilorũ si intrebunțarea silei!

1863, 3/15 Priaru Bucuresci.

Domnule Redactore.

Ca țera intregã se potã afla cãtã
presiune pune guvernulu a implini con-
tribuțiunile dupã unu bugetu nevolatu
de Adunarea Legislativã; cã țera se
potã aprețu cumu guvernulu a cal-
catu articulu 22 din Conventiunea din
19 Augustu 1858, unde se prescrie
forte desluse cã bugetele nu vorũ fi
definitive de catu dupã ce vorũ fi vo-
tate de Adunare, cea-a ce nu s'a in-
timplatu încă din anulũ 1860; cã
țera se cunoscã cã guvernulu a cal-
catu si articulu 25 totu din Conven-
țiune, unde se legiescã ca nici o im-
positiune nu se va putea lua dacã
nu va fi fostu priimitã de Adunare;
si sciți, d-le Redactore, cã Adunarea
n'a autorisatu pe guvernũ a lua de
cãtã contribuțiunile pentru Ianuariu si
Februariu din acestũ anũ; in fine pen-
tru ca se se ncredinze fie care cã
nu este in genere adeveratũ cea-a ce
se declamã prin unele colțuri cã con-
tribuibabili, in contra voturilor Adunã-
rii, raspundũ contribuțiunile de bunã voia-
lorũ; ve rogũ bine-voiti a da publi-
cãtiã modulũ cumu s'a implinitu, dacã
acesta se pote zice implinire, eru
nu altũ ceva, si de la mine contribu-
țiunea fonciãria pentru doue miei tru-
purũ de moșii ce amũ in diferite di-
stricte Dimbovița si Praova.

In datã dupã ce s'a închisũ Adu-
narea mi s'a prezentatũ de la moșia
ce o amũ in Dimbovița vre cãțiva
sãțiani cu unu biletu tipãritu, in care
se zicea cã eu asiũ fi raspunsũ lei
126 pe trimestru Ianuariu 1863 alu
contribuțiunii fonciãrie pentru ace moșie.

Cunoscindũ votulu Camerei d'a nu
se lua de cãtã contribuțiunile pe Ia-
nuariu si Februariu; cunoscindũ cã a-
tãtu acei funcționari cari ar da ordi-
ne a se implini contribuțiunile cãtã
s'acei cari ar executa asemenea ordi-
nãnsuntũ cãlcãtori de lege, si ne-
voindũ a me face complicele onora-
bilorũ domni Ministri precumu s'ai
celorũ care executa ordinele de im-
pliniri, amũ crezutũ d'a mea datoriã
a întorce acelu biletu d-lui implini-
toriu s'alu invita se l'u preschimbe pe
doue luni, Ianuariu si Februariu.

Pe candu m'asceptãm la acestã
preschimbare implinitoriuã comuni
asceptãtu p'a mea proprietate imã trãm-
ite eti la 2 Priaru, urmãtoria recipi-
sã dupã alu cãrea-a originalu ve
transmitũ copie fidelã.

Dacã nu v'amũ îndreptãtu chiaru
originalele, motivulu este cã l'amũ in-
torsũ implinitoriuã comunu, aretãndu-i
cã cumu nu-lũ cunoscũ de epitropu
alu meu nu potũ alũ urma pe cãile
ilegale ce a apucatũ; cã nu sciũ se-i
fi datu autorizare a me represinta in co-
munã, pentru ca se fiu silitũ a-i re-
cunoscã faptele sale prin care se cal-
cã Conventiunea, legea, pactulu nostru
fundamentale.

Ecã recipisa.

Districtulu Dimbovița.

Plasa Bolintinului. Insemnare.

No. 431 alu diurn. numerariũ lei 126

Cãrți de ordinie.

No. 124 alu recipisei totalu 126

Suptu semnatulu casierũ plãtitorũ
Plasa Bolintinului, incredințesũ cã am
priimitu de la d-lui Oprea Dinu im-
plinitorulu comunei Ginesti de josũ fon-
ciãria pe Ianuariu 1863 lei una sutã
doue-deci si șese.

1863 luna Martiu 28.

Casierũ plãtitoriu I. Codrẽnu.

S'a vezutu de noi. Pentru supre-
fectulu plãșii Bol. T. Zaharia.

1863, Martiu 28.

No. 124 alu registrulu de visã.

Asemenea ilegalmente si cu modũ
silnicũ s'a luatũ contribuțiunea si de
la celu-laltũ trupũ de moșie ce mai
amũ in Praova, fiindu cã si d'acolo ce-
rindũ-mi se suma de 394 lei pe tri-
mestru iniregũ ce nu-mi este permisũ
a uã raspunde de cãtũ eru pe doue
luni Ianuariu si Februariu, precumu
este votulu Cameri, amũ întorsũ bile-
tulu la comunã cu o adresã oficialã,
de unde mi se comunicase totu ofi-
ciale cã se executa sãțianũ si arenda-
șulu ca se-mi plãtescã contribuțiunea
mea fonciãria. Cu tote cã si in ace-
stã adresã, esplicãmũ voturile Cameri
precumu si cuvintele ce me sillescũ a
nu fi eu cãlcãtoriuã Conventiunii insã
onorabila suprefecturã prea delosã pen-
tru ordinele guvernului a executãtu pe
arendașulu moșiri si-i-au luatũ acei
394 lei, precumu dovedesce copia ce
ve transmitũ dupã originalele recipiste
ce posedũ.

Din tote aceste acte ce ve nain-
tesũ, d-le Redactore, credũ cã se vorũ
convinge s'acei mai ostili dreptulu si
legalitatũ, cã numai prin arbitrarũ si
execuțiune se pote zice cã s'a impli-
nitũ contribuțiunile mele fonciãrie pe
acestu trimestru, si cã s'au implinitũ
de la cei cari nu datoriuã nimicũ.
Fiindũ încă bine incredințãtu cã eu
nu facũ excepțiune din regula adop-
tatã de guvernũ, in interesulu legali-
tatũ, s'alu sprijiuulu ce fie care Ro-
mãnu trebe se dea legii si pactulu
nostru fundamentale, nu putiu trece
suptu tacere ciudata metodã ce a ur-
matũ guvernulu in privința mea.

Sfirșescũ, d-le Redactore, între-
bindu-ne unde ne duce guvernulu cu
asemenea acte? . . . Voiesce elu ore
a-si lua dreptulu a interpreta articolele
din Conventiune astu-felu precumu ii
place? Eu credũ cã cu acestũ modũ
de procedere nu se sprijinã de locũ
Regimele constituționalu ci i se dã cele
mai tari lovituri.

Priimitũ, d-le Redactore, in credin-
țarea de stimã ce ve portũ.

Anton I. Arion.

Regimele constituționale

si REVOLUȚIUNEA.

In mai multe rânduri s'a vorbitũ
in acestã fõia despre regimele consti-

tuționale, privindu se supu felurite
puncturi de vedere, șaretãndu-se ose-
bitele sale avantagie. Astã datã vomũ
dice cate-va cuvinte asupra acestui re-
gime in raportu cu principiulu pe care
se întemeiesã si in facia cu revo-
luțiunea.

Unu principiu mare a peprunsũ in
tote societãțile, si pe fia-care di se in-
tãrescã mai multu si triumfã in poli-
tica modernã. Ecã acestũ principiu:
celu mai bunu guvernũ este acela care
se nfințesã prin suveranitatea națiunii,
care se ntemeiesã p'acestã suverani-
tate, si care nu existe de cãtũ sprã a
face fericirea națiunii.

Acumu o sutã de ani, acestũ prin-
cipiu era privitu ca eresiã, ca utopiã;
daru, precumu a d'isũ Lamartine, uã
utopiã este unu adeverũ prematurãtu
Astã-di, dupe mai multe vécuri de
lupte si de încercare, acestã utopiã a
ajunsũ unu adeverũ recunoscutũ. In
timpurile nãstrelũ, vedemũ guvernulu,
in mai multe state, întemeiatũ p'acestu
principiu.

Guvernulu unu omũ singuru esto
monarchia absolutã, este despotismulu,
slabe remãșite ale timpurilor de bar-
bariã. A face dintr'o națiune, pe care
Dumnezeu a îndestrat'o cu libertatea
d'a se gândi, d'a voi si d'a lucra, o
turmã de sclavi, conduși dupe capri-
ciulu unu omũ singuru, este o mon-
struositate. Omulu este o ființã liberã;
lucrãdã fiindu-cã voiesce, voiesce fiindu
cã cugetã, si tote lucrãrile sale suntũ
resultatulu unei voințe libere.

O societate, o națiune, este espri-
siunea generale a tuturor cetãțianilorũ,
si pentru acesta se pote privi ca o
persõnã morale. A lipsi o națiune
de ori ce libertate, de ori ce voințã,
de ori ce lucrare, este a o lipsi de
vieța morale, este o crime, este o a-
deveratã uciderẽ.

Voințã unu omũ, impusã unu
poporũ intregũ, este principiulu gu-
vernulu absolutũ, care nu este si nu
pote fi de cãtũ despotismũ si tiraniã.

Guvernulu acesta, contrariũ adeve-
ratei naturi a omulu, n'a pututu nici
odatã existe fãrã sã fiã scuduitũ de
revoluțiuni.

Suptu unu guvernũ despoticu, re-
voluțiunea este proclamarea unu dreptũ
nou. O reformã se face adeveratũ tre-
buinciosã; acestã reformã este simp-
țitã, doritã, cerutã de toti; guvernulu
se opune, reziste; reulu se n'tinde,
este cercetatũ, ș'acesta cercetare in-
credințesã pe toti cã voințã puterii as-
olute, incapabile, inderetnicã ș'apasã-
tõriã, pece societatea. Revoluțiunea
devine atunci uã necesitate si este le-
gitimã, fiindu cã proclamã uã reformã
nouã, vindecã societãtea de unũ reu
mare, scapã națiunea de mörte.

Astu-felu Napoleone I a d'isũ: Re-
voluțiunea cea mare de la 1789 a
fostu o inspirațiune divinã, uã opãrã
sãntã si gloriõsã, carã a scãpatũ Fran-
cia d'ua mörte sigurã si rusinõsã,

Astufelul Napoleone III a dîsu: Revoluțiunea de la 89 a regeneratî Franca, și cu Franca a regeneratî lumea; și totu elu a dîsu că numai principiile de la 89 potî vindeca și la noi abuzurile și desordinile cele numeroase, și re'nviua națiunea romană. Și despre revoluțiunea de la 1830: Memorabilele evenimente cari au ridicatî în Franca culorile naționali s'au nimicitî încercările culpabile d'a înființa despotismul, au aretatî națiunea în adevărata sa dî: o mare capitală a re'nviatî o mare națiune."

Astufelul d. Guizot, ministru, dîcea în Camera franceză la 20 Septembrie 1831: Vă aduceți aminte în ce chipu revoluțiunea de la 1830, la care noi toți amî luatî parte, a fostu priimită în Europa. Europa a găsit-o frîscă, neaperată, voi dîce chiaru *legitimă*. Purtarea guvernului cădutu a fostu atât de nesocotită, atât de enormă, în cătu Europa prevedea revoluțiunea și nu s'a miratî.

Și la 21 Decembrie, gloriifică erî revoluțiunea de la 1830: această revoluțiune atât de legitimă, atât de neaperată, atât de regulată."

Dac'amî ceiceta, atât în trecut cât și în timpii moderni, cauzele cari au produsu cele mai multe revoluțiuni, nu le vomî găsi de cătu în natura puterii asolute.

Cându societatea, cându națiunea întrîgă este apăsată, înabușită de voința arbitrară a unui guvernî împilatoriu, și cându voința sa nu se pôte manifesta niçi într'unu chipu legale, istoria ne spune că revoluțiunea este singurul mijlocu necesariu prin care acea națiune se pôte mîntui.

Dacă în asemenea casu, revoluțiunea este unu bine generale, cerulî chiaru de instinctul de conservare, nu putemî însă tăgădui că este o crîse teribilă, care scudue societatea întrîgă, o stare anormale care nu se pôte prelungi fără a produce unu reu însemnatu.

O lungă sperință a lucrurilor a făcutu pe omeni a căuta o formă de guvernî, în care, prin combinarea o sebitelorî puteri ale statului, prin manifestarea legale a voinței naționale, și prin ascultarea și îndeplinirea acestei voințe, revoluțiunea se nu mai aibă nici unu cuvintu legitimu d'o se produce.

Acastă formă de guvernî s'a admîșu astă-dî în totă Europa că este regimelul constituțional. Suptu acestu regimelul, națiunea este reprezentată și voința sa se pôte totu de-una face cunoscută prin mandatîrî sei; guvernulî este încredințatî în mîna unor consilieri ai Domnitoriului cari trebuî s'asculte și se îndeplinescă voința națiunii; acesti consilieri sau ministrii suntî singuri răspunzători despre tôte lucrările, singuri culpabili dacă acele lucrări suntî rele, și numai singuri ei potî se fi schimbatî, acusați, osinđiți.

Domnitoriul are puterea executivă, daru această putere s'aplică prin ministri cari suntî consilieri sei, și prin urmare elu nu pôte face nici un reu, căci totu ce se face, numai de ministrii se face, și singuri ei suntî răspunzători.

Așa, Bonin dîce: „legea politică, presupundî în Domnitoriul cugetări bune, a lăsatu statului unu mijlocu

de a preveni abuzurile puterii, asuprîrile ce arî putea resulta, făcendî pe ministrii răspunzători despre tôte acetele lui, fiindu că ministrii suntî aginții prin țeari elu guvernă. În datoratî a vedea prin ei, elu lucrăsă numai după raportulî lor, și mai desu dupe gândirile lor; și dacă face reu, ministrii suntî culpabili: așa daru ei suntî culpabili. Domnitoriul este sufletulî ce le dă mișcarea, daru elu primesce de la dîșii documentele trebuințioase spre a cunoște și a prefîi trebuințele statului. Direcțiunile retăcite ce pôte lua și primi, abuzurile de putere ce pôte sevîși, suntî culpe sau crime ale ministrilor."

Aceste rînduri ne esplică forțele bine adevăratulî spiritulî alu regimelulî constituțional. Răspunderea ministrilor, aginții puterii executive, pe de o parte, scapă națiunea de despotismu, pe d'alta, asigură inviolabilitatea Domnitoriului.

Cându acestu regimelul este bine oservatî, și cu sinceritate aplicatî, cându aginții puterii executive suntî persoane inteliginți, luminate, oneste și devotate regimelulî constituțional, în asemenea împrejurări nu pôte fi revoluțiune.

Se ne oprimî puțină asupră acestui punctu.

Națiunea este nemulțumită de lucrările, de legile, de administrațiunea guvernului, nemulțămirea se măresce, este generale, și desființarea acelor lucrări, prefacerea acelor legi, îndreptarea administrațiunii, devinî o trebuință neapărată. Dacă națiunea n'are o cale legale prin care se manifeste nemulțămirea sa și să dobîndescă îndestulare, într'unu chipu cugetatî și liniștitu, manifestarea devine amenințătoră și periculoasă pentru ordinea publică, și acea scuduire a ordinii publice este o revoluțiune. Spre a fugi de asemenea catastrofe, Națiunea s'a constituit într'ua putere care o represintă. Acastă putere, ce este Adunarea reprezentativă, exprime și face cunoscute nemulțămirea națiunii. Ministeriul, singuru răspunzătoriu de lucrările cari au produsu acele nemulțămiri, și prin urmare singuru culpabil, se retrage naintea voinței adunării, sau a națiunii, și cu schimbarea ministeriului, reulî se îndreptăsă, și astufelul încetăsă cauza nemulțămirii generale care arî fi datu naștere la o revoluțiune.

Nu este nici unu statî în care lucrările puterii executive se fiă tôte cu desevărsire bune. Progresulî idealorî, adese trebuințele timpului, de multe ori împregiurări neprevădute, facu o măsură, o lucrare, o lege cari eri erau bune, astă-dî se fiă neîndestulătorie, sau chiaru vatemătorie intereselorî generali ale națiunii. Cându capulî statului n'ar lucra prin ministrii răspunzători, cându națiunea n'ar face cunoscute trebuințele și nemulțămirea sale prin reprezentanții sei, ecă de o parte despotismul, puterea asolută fără nici o răspundere pentru lucrările sale; ecă de altă parte revoluțiunea, manifestarea voinței generale a națiunii care n'a fostu ascultată și îndestulată.

Răspunderea ministrilor, condițiune prin care, lăsându-se neatinsu capulî Statului, ei singuri potî fi ata-

cați schimbatî, și osinđiți, este o măsură înțeleptă, o garanția măturătoră, luată în contră despotismulî și, prin urmare, în contra revoluțiunii.

În lumea morale și politică, reulî ca și binele au logica lor. Guvernele, aibă ori care formă, nu potî scăpa de această logică fatală. Despotismul, nimicirea voinței generale, înabușirea libertăților publice, violarea drepturilorî omului, suntî tôte consecințele logice ale guvernului asolutu. Îndată ce unu asemenea guvernî se depărtăsă de această logică, elu numai pôte existe în aceleași condițiuni, elu cade, se prefăce.

Acastă logică domnesce mai cu sémă în regimelulî constituțional. Atragemî atențiunea tuturorî asupra acestui punctu care ni se pare, d'o mare însemnatate. Nu este nici o lucrare a omului care se nu fiă determinată de judecată; judecata este dréptă sau falsă, și de aci depinde tôte consecințele, bune sau rele, daru tôte forțele logice, ale lucrării sevîșite.

Regimelulî constituțional are începutulî seu în *suveranitatea națională* este manifestarea acestei suveranități încredințate unei Adunări care represintă națiunea, și a cărei voință este ascultată și îndeplinită de guvernî, de ministrii răspunzători, consilieri ai Domnitoriului inviolabile. Cându guvernulî se depărtăsă d'aceste principie, și cându nesocotesce voința națiunii manifestată prin Adunarea care o represintă, tôte consecințele suntî contrarie regimelulî constituțional și suveranității națiunii. Guvernulî intră pe calea despotismului, și despotismulî duce la revoluțiune.

„Guvernulî unu singuru omu, și ce comitele de Montalembert, care pretinde a lucra în numele tuturorî este idealele păgânismului, și nu cunoscu unu păgânismu mai revoltătoriu, mai periculosu de cătu păgânismulî politicu care face o dogmă unitatea puterii, omnipotința statului, idolatria monarchică, guvernulî fără controlu. Revoluțiunile ne au învețiatu ce devinî astă-dî asemenea guverne."

Napoleon I dîce totu în această privință: „În timpurile de faciă nu trebuî se vorbimî despre despotismulî și barbaria vécurilorî trecute. Despotismulî este nimicî de revoluțiunii. Suntemî trei-deci de milioane de omeni întruniți prin lumine, proprietate și comerci. Trei sau patru sute mii de militari nu suntî nimicî înaintea acestei mulțimi. Soldații ei înșii nu suntî de cătu copii cetățenilorî. Armata este națiunea."

Și totu Napoleone celu mare dîcea: În tôte țerele, forța se supune calităților civile, baionetele se plecă naintea preotului care vorbesce în numele cerului, și naintea omului care impune prin sciința sa."

Asemenea și Benjaminu Constant: „dacă voința a întemeia libertatea prin mijloculî despotismului, nici o dată nu veți isbuti. Într'o sistemă de libertate, unu singuru faptu de despotismu derimă totă sistemă, precumî în contabilitate, o eróre d'o singură centimă deramă tôte socotelile."

Astufelul, daru ne-amî pututî convinge că despotismulî nu mai este cu putință în véculî în care trăim.

Astufelul, amî vedutî că supru unu regimelulî constituțional, unde gu-

vernulî urmăsă cu sinceritate adevăratulî principiu politicu care este vieța acestui regimelulî, și unde, prin urmare, tôte lucrările sale suntî consecințele logice ale acestui principiu, nici odată nu este de temeu o revoluțiune. Cându o lucrare a ministrilor produce o nemulțămire generale, este dovadă că acea lucrare este rea, și ministrii cari au făcutu o, fiindu răspunzători, suntî datorî a se retrage în interesulî binei publice. Nemulțămirea țerei, manifestată prin reprezentanții sei, dobîndesce o îndestulare. Voința națiunii este respectată, și, această voință trebuî respectată, pentru că pe dînsa este întemeiatu regimelulî constituțional.

Pe această cale regulată, cu această purtare logică, prin această sinceră aplicare a regimelulî constituțional, guvernulî este tare, iubit, și respectat, și națiunea, plină de viață, merge nainte fără pedice, pe calea cea mare a progresului și a măririi, totu-de-una în linisce și în ordine. Acestu progresu cu linisce și ordine, atât de admiratî în Englitera, eacă în ce chipu ni se esplică de lordu Palmerston: „acestu rezultatu ecă la celî suntemî datorî: justiția este bine administrată în Englitera. Ori ce omu scie că justiția este dată cu nepărtinire la toți, ori cari să fie, fără favore și fără influință. Etă pentru ce englesul are credință în lege și nu pune nici o dată mîna pe lege spre a-și face singuru dreptate. Apoi, aici, ori ce omu este liberu a exprime opiniunile sale, ori cari ar putea să fiă. Dacă este greșit, elu este combătut de cei cari potî să lu îndreptese, dacă are cuvintu, elu convinge pe cei cari suntî greșiți. Lupta opiniilor este unu resbelu pacificu care produce totu-de-una cele mai fericite rezultate. Cându guvernulî nu este încuviințat de parlamentu, guvernulî se retrage și vine altul care este ajutat a face mai bine. Astufelul guvernulî și parlamentul, d'unu mare număr de ani, nu încetăsă d'a lucra cu zelu spre a căuta și a înființa marile perfecționări politice și sociale. A nimici abuzurile și a face îmbunătățiri, acesta a fostu totu-de-una scopulî guvernelorî cari s'au urmat în Englitera."

Prin tôte acestea s'a pututî bine înțelege că unu guvernî nu isbutesce a se întări, a fi susținut, a trăi și a face unu adevăratu bine țerei în capulî caria se află, de cătu numai pe cătu timpu se întemeiasă pe unu principiu bun și rămâne credinciosu acestui principiu.

„Trecutul, dîce Berryer, ne spune de ajunsu acestu mare adevăr: tôte guvernele s'au sinucis, sau fiindu-că principulî lor era reu, sau fiindu-că s'au întorsu, s'au depărtat de principulî lor."

Credemî de prisos a mai dovedi și prin fapte adevărulî acestorî principie, și d'aceia nu vomî mai cita de cătu două. În Franca, guvernulî lui Carolu X. și guvernulî lui Ludovicu Filipu, au cădutu, au perit, pentru c'au nesocotit voința națională, au violat regimelulî constituțional, s'au depărtat de principulî care le au dat ființa, s'au încercatî să întemeiesc guvernulî personale, au intrat pe calea despotismului; și, p'astă cale, consecințele, logice, au rădicatî véculî

revoluțiunilor și în acelî vîrtej s'au rădicatî chiaru tronurile.

Astufelul, ne-amî pututî încredința de aceste două mari adevăruri:

Cându regimelulî constituțional este cu sinceritate aplicat, revoluțiunea este cu neputință. Cându guvernulî personale, despotismul, se pune în locul legii fundamentale și în locul voinței naționale, revoluțiunea este fatală consecință.

Cându unu guvernî uită începutulî de unde a osit, și se depărtăsă de principulî în numele căruia s'a pus în capulî națiunii, acelî guvernî, părăsit de țera, și, prin urmare, lipsit de ori ce vieță și putere, se surpă singuru, cade, se sinucide.

S'a încredințatî ore și ministeriul actualu de aceste adevăruri, dovedite de sperință și recunoscute de atăția omeni însemnați?

Radu Ionescu.

Wiena 15 Aprile. Gazetta Wiener se crede informată că guvernulî Austriacu a protestat cu energie la dieta germană contra ordinației danese de la 30 Martiu în privința mesurilor luate pentru Schleswig Holstein.

Wiena 15 Apr. Consiliul de Statu va fi convocat pe la mijlocul lui Mai. Peste puțin se va deschide și dieta Transilvaniei.

Langiewicz a declarat că nu mai putea sta legat de parola d'onore ce dase.

Correspondința generală susține că secretariul de Statu Antonelli va cădea și va fi înlocuit de monseiniorele Luca, nunciu la Wiena.

Paris 16 Aprile. Le Constitutionnel zice: „Cari potî fi consecințele amnistiei? Sângele curge în Polonia, și Europa n'a încetat d'a fi în neodină. Jertfele legii asupra recrutării fi-vorî amnistiate?"

Amnistia arată n adevărulî bunele simțiminte ale Imperatorului Alexandru; se pôte crede că este întâiul pasu în calea cea recomandată de puterile cele mari și că ea va fi urmată d'o politică care va asigura linisce în Russia și odina în Europa. Însă amnistia nu este o soluțiune, ci speranța unei soluțiuni.

Lemberg 16 Apr. Chieszcowski a fostu re'mplinitu de Zameczek.

Cracovia 16 Apr. Czasa nuncie. Padlewski a formatu trei noui trupuri de insurginți, în guvernământul Plock.

Despărțiri de insurginți aparî între Dhendvrou și Chenciny. Lopazki a luat o pozițiune lângă Naszow.

Francfort, 17 Aprile. Diaritul „Europe" anuncie din sorginte autentică cele următoare: La unu consiliu de ministri, ținut supru președieța regelui Danimarciei, s'a ficsatî condițiunile consimțimintului regelui pentru acceptarea tronului Greciei de către principele Wilhem (Guilom):

1. Principele Wilhem și succesorii sei păstrează religiana luterană.

2. Puterile protectore vorî dobîndi renunțarea Bavariei.

3. Tôte puterile mari vorî garanția existenței și durată guvernului dinastiei Glucksburg.

4. Lista civilă se licsează la 50,000 livre sterlingi.

5. Dreptulî eventualu de succesiune la corăra Danimarciei a principelui Wilhelmu rămâne în putere.

Tatălî și muma principelui Wilhelm mai coră: reorganizarea armiei grecesci, permanința aflare a unei scolare englese la Pireu spre protecțiunea tronului Principelui, care nu va pleca în Grecia de cătu dupe ce va fi ajunsu în vîrstă de maturitate, prescripția de constituțiunea grecescă.

Adunarea constituante a Greciei a numit un nou ministeriu, compus de d. Koriaku, profesore de dreptul gin-telor, președinte, d.d. Dilyanni ministru de externe, Botzaris rebelu, Bouduris marină, Paleologos justicie, Komandurus financie, Pesmezas interne, Kallifronas instrucțiune publică și cultu. Adunarea națională s'a luat un congediu de 14 zile.

— Dresden 16 Aprile. Diariul de la Dresden publică uă corespondință de la Viena, în care se țice, că Bavaria ar fi dat un protestu formal în contra ocupării tronului Greciei.

— Darmstadt, 17 Aprile. Camera a doua a priimitu cu majoritatea tuturor voturilor contra șese propunerea unei amnistie pentru crime politice.

— London 16 Aprile, noptea. S'a publicat bugetul; eca resumatul: Cheltuielile anului prevădute 67,749,000 livre sterlingi, veniturile 71.498,000 livre sterlingi. Ecedintele se va întrebuința în chipul următor: Reducerea impozitului de venit cu 2 la sută, reducerea taxei de importatiune a celiului la 1 shilling; desființarea unor taxe de timbru. Suma reducerilor impozitelor s'a calculat la 3,343,000 livre sterlingi: prin urmare mai rămâne încă un mic ecedinte.

— Berlin 16 Aprile. Gazeta Germaniei Nordului anuncie: Dupe depeșe sosite aici s'a confiscat în districtul Pleschen un mare transportu de arme, munițiune, proviziuni alimentare și caii, destinate pentru insurecți. Patruzeci individi ce au voit se trecă în Polonia, au fost arestați.

— Cracovia, 16 Aprile. De la Warszawa aflăm, că amnistia nu se întinde ș'asupra prizonierilor politici. Un decretu al guvernului națională popresce voluntaria plată de impozite guvernului rusesc suptu penalitatea de trădare a patriei. S'a formatu mai multe corpuri nouă de insurecți.

— Frankfurt, 16 Aprile. În ședința de astăzi a dietei germane ambasadorul Danemarcei a comunicat ordinanța regescă de la 30 Martiu atingătoare de ducatur. După propunerea presidiului și suptu reserva expresă a tuturor drepturilor și pretențiunilor confederațiunii germane, disa comunicare a fostu îndreptată comisiunilor respective cu însărcinarea d'a examina și d'a-și da părerea. Austria a făcutu cunoscutu că fără voi se anticipe sa se prejudece deliberațiunile dietei, a protestat din partea sa în contra ordinanței guvernului danes de la 30 Martiu ș'a și trimisut protestul seiu la Kopenhagen. Prusia a declarat că și ea a protestat. Hanovra și a rezervat a face osebite propuneri.

Constantinopole, 11 Aprile. Baronul Vrokesch (Ambasadorul Austriei) va pleca la finitul lunii în congediu pentru mai multe săptămâni. Reprezentanții celor șese puteri au adresat Porței uă notă colectivă atingătoare de inspectorul gurilor Dunării. Emir Pașa, guvernătorul de la Trapezunt a fostu trimisut la Stavropol cu misiunea d'a saluta pe marele Duce Michail.

Smyrna, 11 Aprile. Sultanul s'asceptă aici la întorcerea sa din Egiptu. Din cauza nozelor piraterii ivite între Samos și Kos, s'a datu ordine frigatei turcesci „Sinope” a face uă crucieră în acele ape.

Domnule Redactore.

Domnul colonel Roznovanu, spre a se sustrage consecințelor unei scrisori ce a priimitu de la mine, și în care l'am tratat de lași, a găsitu cu cale a se sluji în potriva mea cu calmul. Mi-a răspuns prin mijlocirea martorilor d-sale că injuria unu escroc n'ău p'ate atinge. Martorii mei,

d-nii Adolf Cantacuzino și Constandin N. Sufu au cerut în dar dovede despre aceste imputări, însă n'au putut dobindi nimic de o natură a arunca cea mai mică pată asupra onorabilității mele. Mă abțin, domnule redactore, de a califica o asemenea purtare; opinia publică o va apreți precum se cuvine, mai cu sémă după procesul de defăimare ce mă văd silitu a intenta domnului colonel Roznovanu și dupe desfiderea d'a puté produce unu act care se lovescă onóra mea.

Speru, domnule redactore, că nu-mi veți refusa a insera această scrisore, precum și alăturata declarați a martorilor mei, căci, ca unu om atacat în totu ce are mai scumpu, adică în onóra sa, am ore care dreptu la bine-voința d-vóstră.

Priimiți, domnule redactore, asigurarea osebitei mele stime.

Gr. Paleologu.

Bucuresti, 9 Aprile 1863,

DECLARAȚIE.

Suptu-iscăliții martorii d-lui Grigore Paleologu, declarăm:

D-lu colonel Roznovanu, după priimirea unei scrisori insultătoare, din partea d-lui Paleologu, dreptu răspunsu ne au incunosciințat prin martorii d-sale d-nii locoteninte colonel Catargiu și maior Bărcănescu, că această scrisore n'ău p'ate atinge de vreme ce autorul ei nu se află în condițiile cerute de onorabilitate.

Amu întreatu pe d-lor dacă potú să ne dovedescă nisce aserțiuni, care de s'arú dovedi arú schimba neapertu propriile noastre relațiuni cu d. Paleologu.

Ne au răspuns, d-lor, că d. Paleologu s'a purtat în Italia ca unu adevărat escroc și că ori cine p'ate să se convingă despre acestu, prin scrisorile guvernului italianu către guvernul Român: ne au și arătatú două din acele scrișore, cari însă, dupe ce le amú citit cu cea mai mare băgare de sémă, ne au părutú lipsite de ori ce putere spre a întipări pe fruntea d. Gr. Paleologu stigmatul infamiei. Spre a putea judeca fie care, facemú cunoscutu că una din acele scrisori nu e nimic altu de câtú o reclamațiune a onor. consulatú Italianu pentru o mică datoriă ce a lăsat-o d-lu Paleologu într'unu otelú din Italia.

A doua scrisoriă este o notificare a onor. consulatú prin care se incunosciințedă guvernul Român că guvernul italianu a retrasu d-lui Gr. Paleologu decorați ce o dobindise; această din urmă scrisorie, nefindú motivată, se n'ntelege că guvernul italianu a luatú acea mesurá în urma sentinței de degradare care a lovitú pe d. Paleologu: însă se șice că la noi degradarea este o pedepsă militară care n'are nimic infamante și dovedă este că oficiarul care a fostu degradatú împreună cu d. Paleologu a fostu grațiatú în urmă și p'ortá astăzi epoletele.

Domnii martori ai colonelului Roznovanu mărginindu-se în arătarea acestor două scrisori, au adogatú că stăruescú în declarați d-lor.

În urma acestor împrejurări, nu ne mai rămâne de câtú a încredința declarați de față d-lui Paleologu cu d-lui să se slujescă cu dinsa ori cându va socoti de trebuința pentru apărarea onórei sale.

A. Cantacuzino, C. N. Sufu.

PE STRADĂ.

A trecutú érnă ș'a venitú primăvera; amú scăpatú de ghieturi și de noróe și putemú circula liberi pe căile și stradele Bucureștilor. Avemú éru avantajul a ne satura cu praful sau noroiul în stare compactă, nelichidú și mărunțit ș'a înghițat. Se nu petrundemú prea adincú în secretele naturii, se nu esaminamú cu microscopu

compunerea și decompunerea a celei materii, ce în starea sa metamorfosată o numimú praf și care, după uă analiză chimică, ne ar infăcișă diferite elemente forte pucinu proprie pentru nutrimentul corpului nostru. Membrii municipalității, părinții orașului, cu părintesca lorú îngrijire pentru curățenia și salubritatea capitalei au avutú ideia bună și folositoare d'a ne scăpa de acea calamitate publică ș'acumú întâlnimú în tóte zilele, pe tóte stradele măturătorii municipali. Aplaudamú cu sinceritate la această măsură salutară, însă amú fi doritú, că Municipalitatea se complete opera sa și se oblige pe măturători astropi stradele mai ánteu ș'apoi se măture și se strîngă praful, căci, cumú se sevirșese astăzi măturarea, abia a patra parte a prafului se scóte dupe strade, éru trei părți se nalță în aerú și umple atmosfera, astúfelú că nenorocitul, care este obligatú a trece p'ua stradă unde operedă ómenii Municipalității, este condamnatú a introduce în plămâni principulú unei ofice viitoare, unu morbu astmaticú sau celú pucinu alú unei tuse periodice. Unu altú neajunsú este, că carele destinate pentru rădicarea prafului nu suntú nici în numărú de ajunsú, nici bine construite. Grămădile de prafu rămânú zile întregi espuse jocurilor capricioase ale zefirilor, cari-și facú uă petrecere a înpuțina câteșimea grămadelorú, p'ate împinse a unu simțimintú de compătımire pentru bieții caii și boui condamnați la transportul acestui amalgamú de varietăți. Carele destinate pentru scóterea imondiciilor suntú construite într'adinsú spre a paraliza opera măturătorilor, ele scuturá în calea lorú, încetú, totú coprinșul lorú, astúfelú că inspectori curățirii potú constata lesne pe unde au trecutú. Într'adevărú, sosindú la loculú destinării lorú, se n'ntimplá mai totú d'auna, că nu mai au ce se descărca, darú ș'acesta este unu avantajú, celú pucinu pentru salubritatea locurilor destinate pentru aceste imondice. Darú ori ce lucru are doué fație, ori ce bine are și unu reu. Vai de muritorii acela, pe care-lú duce calea sa în urma unu șirú d'asemene care municipale! Bietulú omú, dacă nu voiesce a muri asficiațu, este silitu a-și schimba calea s'au a retrograda; lucru forte gravú, d'a vedea cetățenii devinđú din calea dreptă și retrográindú, mai cu sémă în starea noastră socială și de mai gravú cândú devierea din calea dreptă și retrogradarea suntú cauzate de chiarú părinții orașului.

Ne permitemú aci a face onorabililor membrii ai municipalității o propunere și i rugămú să bine voiască a o lua în considerațiune la una din următoarele lorú ședințe. Écă acea propunere motivată: Avinđú în vedere, că serviciulú curățirii stradelorú, astú-felú cumú s'află organizatú, costá pe municipalități o sumá însemnatá de bani și nu corespunde de câtú forte imperfectu cu scopul pentru care s'a înființatú; considerinđú că municipalitatea are forte multe de făcutu pentru îmbunătățirea și înfrumusețarea orașului; considerinđú, că veniturile sale suntú destulú de mărginite și că întâmpiná dificultăți a scóte de la ministeriulú financiarilorú sumele ce i suntú alocate; considerinđú că această împrejurare îi impune obligá a face economii cândú și cum va putea; considerinđú că preumblarea pe josú este forte igienică și salutară, că dómnele și domnișorele noastre facú forte pucina mișcare corporală și vatemá astú-felú precioșá lorú sănătate, propunemú: că onorabila municipalitate să îndatoreze pe tóte cetățenle capitalei, câte p'ortá crinoline (malacovuri) și rochi lungi, adică totalitatea secului frumosu, a se preumbla, câte cincú sau șese în rindú, p'acele strade ce suntú

a se mătura. Strada pe care vorú fi trecutú va fi multú mai bine măturată de câtú se face acumú, căci rochiile cele lungi cu ajutorulú crinolinelorú vorú fi rădicatú totú praful. Serviciulú acesta nu p'ate fi împovăratú pentru frumósele noastre cetățene, căci de nu vorú fi obligate a éși din mahalaoa lorú respectivă, nici chiarú din strada ce locuescú; apoi de vomú admite, că într'o stradă locuescú 300 cetățene incrinolate, nu va ajunge pe fiá care de câtú de cincú sau șese ori pe anú rindulú a face în societatea vecinilorú iei o preumblare pe stradă ce locuesce de la undú capetu p'ina la celú-laltú. Nu ne îndouimú, că dómnele noastre vorú priimi cu plăcere această propunere, care le va da ocaziune a face dovedă de patriotismul lorú, a face o preumblare salutară, a se întâlni cu vecinele lorú ș'a aráta rochiile lorú frumóse.

Starea pavagiului capitalei este din cele mai deplorable; ore ar fi adevăratú caretașii nostri și fabricanții de trăsuri de la Viena plătescú Municipalității unu impozitú anual spre a mánține pavagiulú într'ua permanente ruinare? Acestú impozitú formezá de sicurú unu venitú secretú alú Municipalității, căci nu-lú vedemú figurinđú în bugetulú veniturilorú sale. Trebuie însă se fimú drepti și se mărturimú, că și estimpú, ca în toți anii, s'a început p'alocurea ca reparațiunea pavagiului, uă operațiune care s'a declaratú în permanință, căci ea continue în totú cursulú anului, p'ina cândú zăbava iernei pune unu terminú activității pietrarilorú, astúfelú că tóma lucrătorii au a reveni la acele locuri ce le-a reparatú primăvera. Amú observatú uă minune: În multe strade pavagiulú era stricatú, era gauré mari, lipseau petre multe; éi bine, s'a dirigeatú acolo pietrarii, au prefăcutú pavagiulú și, după ce au terminatú lucrarea lorú, au prisositú uă mulțime de petre, d'ajunsú spre a pava din nou uă altá stradă; trebuie s'aducemú aminte că nu s'adusesse petre noué. Astúfelú vedemú repetinđú în București, în zilele noastre, minunea celor 5 pání cu care mánțuitorulú a sáuratú atâtea mi de ómeni ș'a mai prisositú fărámături d'ajunsú a satura unu numărú îndouitú.

De la nimeni p'ina la proyedință nu este de câtú unu pasú, se vorbimú darú acumú de proyedința orașului.

Proyedința orașului este pretutindino, o întâlnimú pe tóte căile și stradele Bucureștilor, o vedemú în permanință și în nopte, la ori ce orá la postulú seú; ea s'arate la toți d'ua potrive; de și multiple prin mulțimea agințilorú sei, este uniforme, sau dacă preferați cuvintulú — uniforme; ea veghiadă la ordinea publică, ea arate omenirei calea dreptă, ea întreține comunicațiunea și înlesnesce relațiunile cetățenilorú între dinșil, îngrijasce de salubritate și mánține în limitele buneí cuviințe locuitorii ce ar voi se trecá peste drepturile lorú cetățenesci sau se neglige în datoriile lorú. Proyedința orășenescă vede tóte, observá tóte și intervine în t'ate împrejurările vieței, este c'unu cuvintú adevărata epitropia generală. Cititorii nostri au înțesú că organele acelei proyedințe suntú pasciici, gardianii sau sergenții orașului. Se observamú activitatea lorú neobosite: sau grămaditú într'ua stradă trăsuri ce comunicațiunea este intreruptă, gardianulú restabilosce circulațiunea, ordonne cutări-a trăsura a sta în locú, cutărei a merge înainte și re gulésá umbletulú. Doui adversari, doui antagonisti, ce au între dăușii uă antipatie vechie sau recinte se întâlnescú pe stradă, se provóca ánteu prin cuvinte energice, ca eroi din Odyssea, din cuvinte trecú la fapte, lupta începe și pugilatulú a adunatú în jurulú cladiatorilorú unu cercú de privitori gatá a judeca loviturile; dar proyedința ve-

ghiață, gardianulú alérgá, se preface în judecatoriú arbitru, în judecatoriú de pace, înhațe și pe unulú și pe altulú și mai cu sémă pe celú bătutú, și la cea mai mică resistință, turburătorii liniștei publice se vedú spediați cu iutețá aburului la prefectura polițiiei. Adesea agintele proyedinței orășenescú jócă rolulú frumosú de ánger păjitorú, unu individú amatorú de chimia sperimentale, care prin adăncéle sale studii practice asupra puterii alcoolului a perdutú cilibrulú și mesórá lărgimea stradelorú în liniú undóse cu pericululú d'a fi călcatú d'ua trăsura sau d'a-și sparge capulú cădinđú pe pavagiú; această victimá a sciinței sperimentale este recoltată de gardianú și condusá într'unu locú sicurú spre a putea medita în linisce asupra efectelorú alcoolului. Unu individú s'a retăcitú în dedalulú stradelorú unei mahalale depărtate, nenorocitulú s'aflá într'ua stare analogă cu europianulú care și-a perdutú calea într'ua pădure vergine a Americiei; se vede amenințatú d'a cădea victima fiarelorú selbatice mahalagiane, a cărorú látraturá îi suná ca urletulú lupilorú, écă că dăresce p'unu ángerú de scăpare. În uniformá de gardianú. Sufletulú seú se liniscesce îndată, căci șice că numai este nici unu pericu pentru dinsa, ssiindú bine, că unde s'aflá gardianú, acolo este și civilizațiune, că n'a părăsitú încă teritoriulú societății organizate și că se aflá suptu ocrotirea părintescă a poliției; gardianulú, pionierulú civilizațiunii în acele locuri deșerte îi spune unde se aflá, îi aráta calea ce are a urma spre a ajunge la locuri cunoscute. Noptea, gardianulú veghiadă, ca cetățenii se potá dormi linisțitú — dacă vr'unu individú împinge prea departe doctrina despre comunitatea bunurilorú omenesci, gardianulú îi dá uă lecțiune practicá de stipulațiunile codiceí penale; dacă se ivesce unde—va unu incendiu, fluorulú gardianului resuná ș'aratá pompierilorú direcțiunea focului. C'unu cuvintú, gardianulú este adevărata proyedință a orașianilorú; este epitropia generală a tuturor cetățenilorú, cari într'unu statú policiațu se considerá de nevirstnici și cari, fără necontentita lui intervenire, arú rămânea fără călăusá, espusi tuturor pericelilorú, tuturor ricisitudinilorú vieței. Trăiască darú gardianulú, proyedința cetățenilorú. IERNESCU.

CURSŪ PUBLICŪ.

Duminică la 15 Aprile la 12 ore, în S-tu Sava, D. Vaillant va trata despre originea civilizațiunii ș'Inei, va face pe auditoriulú seú se fie ca mai de faciá la formarea sciinței fisece și morale a acesteí țeri, va da cuvintulú celú matematicú de Patratulú celú magicú alú lui Budoha, precumú și curentulú celú fiseco-moralú de Ho-tu, și de Jo-su al lui Pan-ku, prin nisce calcule forte simple va dovedi minciunea ființei omenesci a lui Iao, Fo-hi, Fu-hi, Sun precumú și a celorú lați imperați Șinezi de naintea potopului. Prin o figurá astronomică va dovedi deslusitú ce au fostú ei, precumú și marele Imperatú Ti-k o cu familia Sa-va, aráta câte—va raporturi forte însemnate între Șina Egiptulú, India Grecia și Italia; va aráta cumú zodiaculú, Șiner resbate pe pámintulú imperiului și lú facú în adevérú imperiulú curescú; va areta în cei de ce Ki ai Șineșilorú pe cele de ce încárnări ale lui Budoha în cei de ce sosi ai anului. — Afindú în șina originea celei d'ánteí guardie naționale, originea clăci, precumú și originea falanșteilorú ale vestitulú Fourier, va dovedi că nimicú nu este nou suptú Sóre.

La Japon, va face pe auditoriulú seú se înțelegá legea lui Sin-to; va descri orașulú mărețú Mia-ko, județulú Ise, panteonulú Ise celú mai gigantescú din lume. În fine, dupe ce va aráta, din care fabulá ne a venitú dreptulú divinú alú stăpinitorilorú se va sili a demunstra de unde le vine lorú numele lorú de tirani.

